

Sensizlik

– Karsî · 30 Mart 2016

Sensizlik

Bir gece yarısı aniden bastırıldı sensizlik.

Çakan şimşeklerin ardından

Yağmur olup düştü gözlerime.

Hüzünle karışık yağıyor

Giderek kalbime doğru yayılıyordu.

Savunmasızdım,

Hazırlıksız yakalanmıştım.

Ortalık zifiri zindan,

Kafam darmadağın.

Acımı haykırıyordum

Suratına karanlığın.

Göge dikiyordum gözlerimi,

Ne yıldızlardan eser vardı

Ne de ay bahtiyardı.

Arkama bile bakmadan yürüyordum.

Karanlığa saplanıyordum giderek

Gecenin hasretliğe karışan noktasında.

Kimse de koşmuyordu imdadıma.

Kimsesizdim,

Çaresizdim

Acıdan kıvranıyordum.

Seni sayıklıyordu

Susuzluktan çatlamış dudaklarım.

Susuyordum giderek

Yalnızlığın girdabında.

Hezeyan ediyordum kendi kendime.

Suçsuzum diyordum.

Kalbimde ki ateş

Yayılıyordu her yanıma

Can çekişiyordum.

Korkuyordum,
Kimden?
Neden?
Sorusuna cevap bulamıyordum.
Suçsuzdum,
Kalbim tek şahidimdi.
Sensizliğe mahkum bir adam.
Cezamsa idam.

Kopmuştu kıyametim
Ruhum çıkmıştı semaya
Kesilmişti dünyayla ilişkim
Ölümün en zor anındaydım.
Sensizlik Ahiretimdi,
Kan ter içinde
Sorgulanıyordum.

Murat Gökçe Karsî
29.01.2016